

[Bindslev.]

Kommissionens Betænkning viser, at det væsentlig er i Amerika, og da væsentlig for øvrigt i Kalifornien, man har foretaget saadanne Indgreb paa det seksuelle Omraade, og Resultaterne kan endnu ikke siges at give faste Holdepunkter for at gaa videre. I Europa er det forskelligt, hvorledes man gaar frem i de forskellige Lande, men man kan roligt sige, at der ikke i Europa er nogen Lovgivning som den, man søger at gennemføre her.

Med andre Ord: Danmark skal gøres til Foregangsland paa dette Omraade, Danmark skal gøres til Foregangsland blot et Par Aar efter, at Komiteen til Revision af Straffeloven i Norge i sin første Betænkning i 1925 vejledet af sine sagkyndige Lægemedlemmer siger:

„Komiteen finder ikke at kunne anbefale Forholdsregler af denne Art, ikke som Straf og heller ikke som Sikringsmidler.“

Man henviser her til Lægeansvarlighedsbestemmelser i Lighed med den, som Sundhedsstyrelsens Formand i Kommissionens Betænkning har foreslaaet.

For en Betragtning som den, jeg repræsenterer, maa det forekomme aldeles indlysende, at det ikke i Øjeblikket er Tiden til at reformere paa dette Omraade, saa meget mere, som der jo foreligger mange andre Befolkningsproblemer, som man meget vel kunde tage op til Overvejelse herhjemme og kunde forberede ved et Kommissionsarbejde, som man jo ikke plejer at være saa bange for. Jeg vil i denne Forbindelse gerne henlede Opmærksomheden paa, at naar man er saa interesseret i disse Spørgsmaal, som man er, saa burde man have Opmærksomheden i højere Grad henvendt paa det store Arbejde, som gøres af en Komité herhjemme, den antropologiske Komité, for hvilken Dr. Søren Hansen er Formand.

Dr. Søren Hansen har meget rigtigt i en Artikel om dette Spørgsmaal bemærket som karakteristisk for Danmark, at man nok kan forelægge Forslag herom, Forslag, der hviler paa Undersøgelser, der endnu ikke er gennemprøvede, men at man derimod ned sætter Tilskuddet til den Institution, som foretager de videre Undersøgelser paa dette Omraade. Jeg vilde foretrække, at man i Stedet for at begynde et Lovgivningsarbejde helligede sin Opmærksomhed de Undersøgelser, som foretages, og det Indsamlingsarbejde, som foregaar i denne Komité, og gav den de Pengemidler, der kunde anses for ønskelige.

Jeg vil derfor gerne paa et Mindretals

Vegne indenfor mit Parti anbefale, at dette Lovforslag ikke føres igennem i Rigsdagen, for det første under Henvisning til den instinktive Modvillie, som man maa nære overfor Eksperimenter af denne Art, der griber ind paa selve Livsmysteriets Omraade, og endvidere under Henvisning til det eksperimenterende Stade, hvorpaa Videnskaben endnu staar, hvor det drejer sig om Racehygiejne. Vi ved endnu for lidt om disse Ting, vi har endnu ikke gennemforsket den menneskelige Verden, heller ikke den menneskelige Psyke, og naar det f. Eks. fremhæves, at de Personer, man her skulde skride ind overfor, er dem, som er beherskede af, hvad man kalder abnormt stærkt Driftsliv, saa er det jo rigtigt, hvad Redaktør Estrup i en Artikel i „Nationaltidende“ har udtalt, at det jo er muligt, at der foreligger en Forveksling af det „abnormt stærke Driftsliv“ med et manglende Herredømme over Driftslivet, og at det i højere Grad er et Karaktersspørgsmaal end et sygeligt Anlæg hos den paagældende, det drejer sig om. Der er her en Række af Problemer, som ikke er belyst eller gennemforsket.

Men alle de Synspunkter, der kommer til Orde i dette Lovforslag, viser hen til tydeligt fremtrædende Træk i Nutidens Aandsliv, som synes at gaa ud fra den Forudsætning, at Mennesket kan skabes om blot ved et Indgreb i Menneskets fysiske Natur, at Menneskets Karakteranlæg kan forandres, at godt og ondt med andre Ord hidrører fra Hjernefunktioner eller andre fysiske Funktioner. Man staar her overfor et Livssyn, som jeg for mit Vedkommende og de, der føler som jeg, paa Forhaand absolut maa være imod, og under Henvisning til det, jeg her har haft Lejlighed til at fremføre, vil jeg anbefale, at Forslaget ikke gennemføres her i Rigsdagen.

Ministeren for Sundhedsvæsenet (Rubow): Da Justitsministeren er optaget i det andet høje Ting, skal jeg paa hans Vegne takke de ærede Ordførere for deres Udtalelser og, saa godt jeg formaar, søge at besvare dem.

Inden jeg svarer de ærede Ordførere, vil jeg imidlertid gerne gøre et Par Bemærkninger om dette Lovforslag i min Egenskab af Minister for Sundhedsvæsenet, under hvem Sindssyge- og Aandssvagevæsenet sorterer. Først vil jeg da sige, at jeg har været ganske enig med den højtærede Justitsminister i, at dette Lovforslag burde forelægges for Rigsdagen, og dernæst vil jeg gerne bemærke, at jeg i Hoved-